

Jako každý rok se vydala široká skupina pořadatelstva na oběd do Lhotky. Neuvěřitelný počet třiceti lidí se vměstnal do aut, aby se přesunul směrem k tomu lahodnému pokrmu, jímž může být oběd. Hned po příjezdu jsme přestěhovali všechny stoly k našemu obrazu. Nedostatek židlí nás nutil sedět po třech na dvou židlích. Toto "nepohodlné" se časem vytratilo spolu s původními hosty restaurace. Objednali jsme si jídlo a pití a začala zábava: Museli jsme klidnit Šárku, aby nezačala tancovat na stole, Mirek s foťákem se snažil zachytit nejzajímavější okamžiky, což mu znemožňoval fakt, že žádné takové okamžiky

nebyly. Medvěd dokumentoval Šárčin zářivý úsměv, ale nevím, jestli to byl jen úsměv. Při dlouhém čekání na objednané jídlo utichala zábava, a tak někdo vytáhl hopíka. Jistě si dovedete představit, co se všechno dělo dokud ho někdo nezabavil. Vojta si koupil sirky a pokoušel se škrkat jednou rukou. Musel jsem mu ukázat jak se to dělá, načež jsem utrpěl popáleninu n-tého stupně. Vojta na moji ukázkou nedal, protože se mu sirku zapálit podařilo. V tom pan vrchní donesl první porci. Marně se dovolával spotřebitele, ale našťástí jsme Kačku probudili. Pan vrchní ji nařkl ze zamilovanosti, čemuž se obžalovaná zuby nehty bránila. Nerad bych to prodlužoval, jídlo bylo báječné (jako vždy). Obsluha bez úsměvu (jako vždy). Čekal na nás už jen bazén. První odvážlivce byl Medvěd. Daliborovi od Cimbálů se zdála voda moc studená a ještě k tomu neměl plavky. Do vody hupsli i dva nejmladší Kolářové, Terka i Káča. Největší zážitek pro nás byl, když přišla Šárka v plavkách. Zahučela do vody jak pravá akvabela a dělala stojky (pod vodou). Tak jsme jeli. Jeli jsme v autě s Daliborem, který nám na přání Terky zazpíval "Cichám člověčinu", za což mu děkujeme. No a to je všechno. © Páši

AG Flek

Je tomu již dávno, co se AG Flek rozpadl (i když se tak ještě nějaký čas jmenovala Redlova doprovodná skupina, ale i ta se později přejmenovala na Každý den jinak). Mnozí fanoušci se modlili k Bohu, jiní vzývali Alláha a ostatní jenom doufali, že se tato skupina dá opět dohromady. Není to sice ani v té úplně nejpůvodnější sestavě (bez Zdeňka Hromádky), ani v té nejnámější (s Vlastou Redlem), ale v té, která vydala jedno CD a trvala jen chvíli. To se tak spolu sešli Karel Markytán, Blanka Drahošová a Ivo Viktorin a dohodli se na nové spolupráci. Vzali pár starých písní, každý dodal něco svého a vzniklo nové album.

Eda na závěr:

Eda dnes celý den chodil po štábu se slovy: „Hledám krtka číslo jedna!“

Ibrahim

**Zítřka ve tři hodiny ,
v kostele jména Ježíš,
proběhne varhanní koncert.**

**V O L E J B A L :
Vyhlášení výsledků zítřka
na kocouří scéně!!!!**

ZPRAVODAJ 12/99 - během roku velmi nepravidelný, zato o Prázdninách v Telči každodenní... Jeho stránky jsou číslovány a po vložení do desek v Telči zakoupených, vytvoří skromnou připomínku toho, že se máme...
Redakce: Tuřín, Eda. Ext.:GoGo, Páši, Soník; medved@jitel.cz, vychází též na internetu: webhouse.cz/telc_folk

připravováno
s radostí
♥ a láskou ♥

soбота

Prázdniny v Telči

Z P R A V O D A J

letos dvanáctý

masívně

7.8.99

Prázdniny v Telči totiž nejsou festival, ale způsob života!

A my jsme hráli na cimbály

Dneska tady musím určitě napsat, že bez Edy by tenhle Zpravodaj nikdy nevyšel. Eda je velmi důležitou součástí redakce, zdroj inspirace, věrný společník, oddaný tiskař, obsluhovač kopírovacích mašin, pojídač melounů, informátor, hodný chlapec, snaživý pracovník, veselý chlapík, zuřivý reportér; náš český Jerry Springer, pokladač otázek, přepisovač recenzí, milovník S. Kahudy, nosič tří kartiček na jednom těle, hubený tlustoch, tajemný Ibrahim, květinka na louce, potůček po skalínách, enfant terrible Prázdnin v Telči, vzpěrač telefonních sluchátek, bojovník za dětský úsměv, fanoušek Fešáků, Aladin a Gin v jednom, krásná Šehrezáda, obdivovač Žalmana, spokojený mladík, vášnivý milovník, lamač čokoládových tabulek, žlutá ponorka, rotující kedluben, brouček v trávě, zodpovědný pořadatel, jediný folkař na štábu, chápavý posluchač a nepostradatelný redaktor. Tuhle mne napadlo, že to jméno, Eda, není to náhodou E.D.A..? A co ta zkratka probůh znamená? Zkuste nám poradit, výsledek vyšetřování v některém z příštích čísel. Tuřín

Nocturna:

Mošny
Menší bratři

Zítřka na zimáku:

Folk team, Bařalo, Vlasta Redl a Každý den jinak

Zítřka na zámku (nocturno):

Petr Skoumal, Cymbelín

Včerejší večer otevřel Folkšok svými ryčnými zpěvy. Ke konci, při předposlední písničce, se kytaristovi přetrhla struna, protože bylo třeba něco vykládati, páč jinak by se velectené publikum nudilo. A to je už tra-dičně Medvědova parketa, jenže ten se v té době věnoval odpovědím na všelijaké otázky TV NOVA.

Následoval krystalický bluegrass v podání skupiny Cop. Muzikanti se činili tolik, že v závěru své performance vybudili k tanci několik rytmických osůbek, které předvedli kvalitní folkdance se stripyzovými prvky.

Brzy se však dostal ke slovu již toužebně očekávaný Cimbal Classic, který brzy přesvědčil posluchače, že zde nemrhají časem zbytečně. Příjemná melancholická nálada, způsobená jemnými melodiemi, podtržená silou smyčců klouzajících po strunách, za nezbytného doprovodu cimbálu, se brzy rozrostla celým nádvořím. Díky za takový hezký večer.

Tuřín

VÝBUCH SEMTEXU V SOKOLOVNĚ

Výbuch, exploze, erupce, tsunami, která prošla sálem, to byl včerejší koncert Semtexu v sokolovně. Naštěstí to sokolovna vydržela, asi proto, že je z minulého století a tehdy se ještě stavělo pořádně. Semtex - to není kapela, to je přírodní úkaz, el Niño, které přináší povodně, tornáda, obrovská vedra a další nenormálnosti. A podle toho vypadají jejich koncerty. Po pár prvních peckách se divákům zvedá adrenalin, zvedají se ze židlí a za chvíli již řadí celý sál. A řadí a řadí a řadí a řadí muzikanti na pódiu, a řadí všichni pořadatelé a řadí všechny děti, Semtex neuleťí...

Tak toto jsem napsal loni a nezbyvá než dodat, že jsou furt stejný. Ne - letos byli ještě lepší. Prostě skvělí. A nejen ve sféře hudební. Například takový Petr "Novack" Novák odložil svůj bendžový nástroj a předvedl skvělou pantomimu na slova slavné socialistické básně o mámě bránící svou práci mír. Vzhledem k tomu, že takováto témata smí být v TV promítána až po 22. hodině, SEMTEX disciplinově zařadil tuto show až hodně po půlnoci. Není na to, když kapela pojmenovaná po teroristické trhavině dodržuje zákon...

GoGo

Terry Fox

Toto jméno zůstane již navždy spojeno s bojem proti rakovině. Na jeho počest se uskutečňují běhy, při nichž nejde o umístění, ale o to podpořit boj proti chorobě, na kterou umírají miliony lidí. Přijďte podpořit tento boj a zúčastněte se zítra. Vybíháme v 10⁰⁰ od štábu, dráha měří 2420 metrů a vede přes lávku, parkem, okolo Štěpnického rybníka zpět na náměstí. Pro účastníky je připraveno občerstvení a různé upomínkové předměty.

Ibrahim

Mašinka

Zítra se můžeme svézt parní mašinkou. Okolo 13⁰⁰ nás doprovodí Pražce z Luk nad Jihlavou (tí právě vydali CD na kterém se graficky vyřadil Matěj Kolář a fotky dodali kluci Kolářovi, ale ještě není v oběhu). Tato skupina jela s tímto vláčkem již loni a byla to tehdy dobrá akce s velkým ohlasem. O tom jak jim to vyjde tentokrát se přijďte přesvědčit. Jízdní řád je na informacích.

Ibrahim

Velký informátor

SEMTEX, TV NOVA A VÝBUCH, JAK SE TO RÝMUJE

Jak se podařilo reportérům Zpravodaje zjistit, včerejší koncert Semtexu byl navštíven i reportéry nové "Železně" NOVY, protože zatím nezkušený nový štáb si myslel, že se jedná o konspirační schůzku Muamara Kádáfího a "pumovničky" z IRA a chtěl to vidět Na vlastní oči. Na místě, v sokolovně pak byli nemile překvapeni, když v plném sále nedokázali pro velký nátlak nikoho z těch, za kterými přijeli najít. Celou noc pečlivě prohlíželi hodiny záznamů a snažili se identifikovat kdo je kdo, ale marně. Jak řekl nad ránem vyčerpaný produkční - "prostě výbuch".

Šárka se na včerejším obědě zeptala Vojty: „Vojto, ty piješ?“

A Vojta kontroval: „Piju!“ „A kolik Ti je?“ zeptala se. „Nepiju!“ odpověděl Vojta.

Eda se jednou takhle zeptal: „Hele, ta z Ankary se jmenuje Malina nebo Borůvka?“ Jak velký informátor zjistil, ta z Ankary se za svobodna jmenovala Jana Malečková.

Bokomara

Ústřední postavou je Luboš Javůrek. Bokomar již bylo několik, ale jen on zůstal. To se vždycky našťve, všechny vyhází a složí zcela novou kapelu. Díky tomu jsme mohli slyšet jak bigbítové, tak zcela poklidné Bokomary. U této skupiny se nejlépe ukazuje, že se jedna píseň dá zahrát několika způsoby. Prozatím vydali tři CD: Všechno (95), Bokomarie (96) a Obratník raka (98). Nejzajímavější recenze byly na Bokomarii a je na ni pěna samá chvála. Obzvláště jsou vyzdvižovány skvělé texty Jirky Moravského Brabce a hudba Luboše Javůrka. Dnes budou hrát, kromě Luboše Javůrka, Petra "Šany" Šanclová (bývalá pořadatelka Prázdnin v Telči) a Tomáš Vunderle. Jestli jsou opravdu tak kvalitní můžeme posoudit na dnešním koncertu.

Ibrahim

Vlasta Redl

Přijďte si zítra poslechnout písně jako Husličky, Sbohem Galánečko, Rehradice a nejnovější Ej, dudy moje. Tyto hity znají nejenom příznivci folku. Vlasta oslavil letos 40 let a má spoustu mimofolkových příznivců. Vlasta nám opět zahraje dvakrát (tak jako vloni) nejdřív na zimáku se svojí kapelou "Každý den jinak" (dříve nový AG Flek), a poté na zámku se Slávkem Jaouškem a Jamiem Marshalem.

Ibrahim

Petr Skoumal

Zítra od půl jedenácté zahraje své nocturno Petr Skoumal, tentokrát na zámku. Vybrali jsme pro vás některá zajímavá fakta, která jsme přečerpali z jeho vlastního životopisu, jenž odevzdal v roce 1986 na rekvalifikačních zkouškách Pražského kulturního střediska. Petr Skoumal se narodil 7. března 1938 jako třetí syn chudých překladatelů z angličtiny Aloyse a Hany Skoumalových. Již v pěti letech ohromoval návštěvy svou improvizací na piano. V sedmi letech si ho povšiml Barrandov, a tak si zahrál ve filmu Nezbedný bakalář režiséra Otokara Vávry po boku Štěpánka, Smolíka, Rašilova, Vojty a dalších. V době, kdy chodil do čtvrté třídy, přestěhovali se Skoumalovi do Londýna, jelikož Petrův otec byl pověřen funkcí kulturního attaché. V Londýně se mu život zamlouval, viděl a dokonce jedl poprvé v životě banány. Tenkrát vynikal hlavně v běhu na 100 a 200 yardů. V roce 1950 přišlo nařízení, díky kterému nesměly děti čs. Diplomátů být se svými rodiči v zahraničí. Proto spolu se svými dvěma bratry strávil nějaký čas v internátě v Poděbradech. Zajímavé je, že tehdy byl ve stejném internátě i jistý Miloš Forman. Hudební vzdělání: 1953-58 dirigentské oddělení st. Konzervatoře v Praze; 1958-62 sbormistrovské oddělení JAMU.

Vojnu si odkroutil ve Vojenském estrádním souboru, zde se seznámil s Jiřím Hrzánem, Petrem Čepkem, Jiřím Kodetem a dalšími, se kterými se posléze sešel v nově utvořeném Činoherním klubu. Je autorem asi 150 až 200 scénických hudeb, není si však jistý, protože si nevede žádný archiv. Na svém kontě má také hudby k několika celovečerním filmům (Rozpuštěný a vypuštěný; Jára Cimrman ležící, spící; Srdečný pozdrav ze zeměkoule) a bezpočet k filmům animovaným (Pat a Mat; Maxipes Fík; Zaniklý svět rukavic). Petru Skoumalovi bychom zkrátka mohli věnovat celý tento zpravodaj, a stále by nám pár set stránek chybělo.

Tuřín

Těšíme se na zatmění slunce!!!